

Kol Soteh

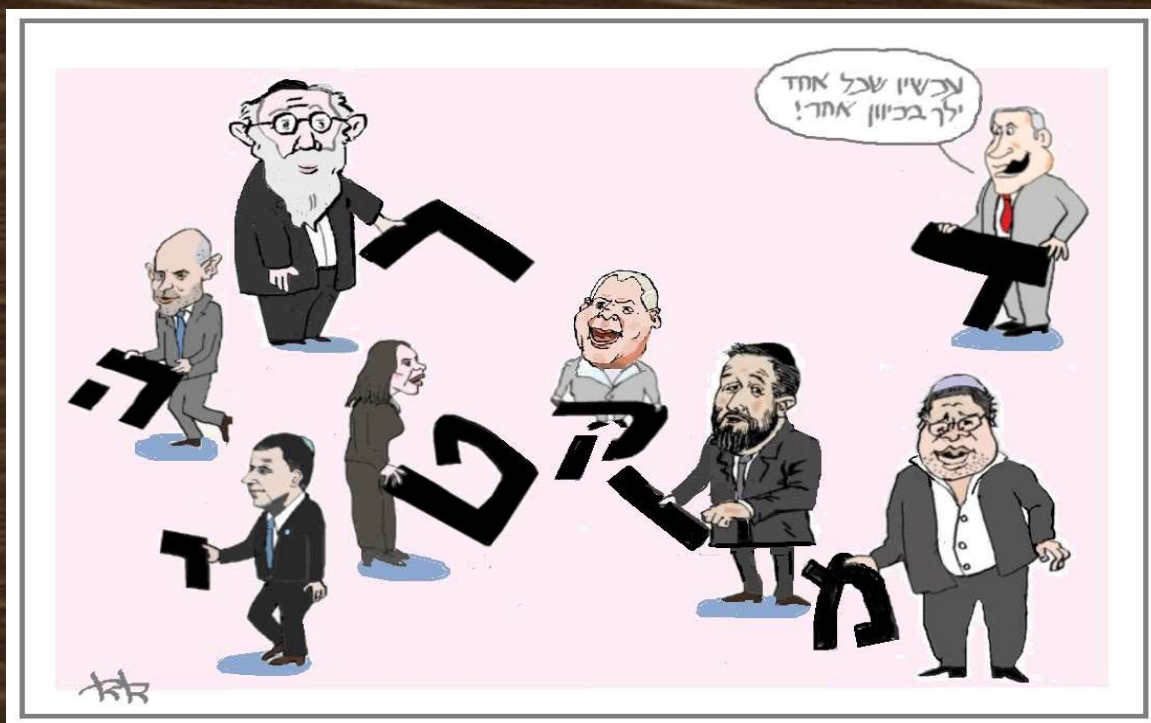
כל סוטה

גליין מספר: 126 לתאריך: 20/01/2023

עלון בלתי תלוי מיסודו של משה בן-חיים ז"ל ודני נמלי ייבדל לחיים ארוכים

An independent magazine established on 9/11/1976

by the late Moshe Ben-Chaim, may he rest in peace, and Dani Namali, long may he live

אין לנו דמוקרטיה ???
יש לנו מלא דמוקרטיה !!!

khbbm1@gmail.com

עורך העיתון - דוד אלמן

אתר ארכיון "כל סוטה"

<https://zig8kh.wixsite.com/bbm1/soteh>

אז מה יש לנו? השבוע ב"כל סוטה"

כתבה יפה של עמי בן-צבי
עמי מזכיר בכתבתו את אישותה של רות גולן ז"ל
ואת חוויותיו הוא, מהמקום שתפסה בחייו

עמוד השער קיבל את הקריקטורה של דודו פלמה
הנושא? המצב הפוליטי כמובן! - לפי ראות עיניו של דודו

פינת הנוסטלגיה עוסקת במבנה מאד ידוע בקיבוץ
הקיים עד עצם היום הזה כשסביבו סיפורים רבים

במסגרת הפרורים מהאסלה ישנם חידושים
השובים וחיוניים שאי אפשר בלעדיהם!
(נו, כן, בטח!)

מדוע בכלל צריך את "כל סוטה"?
על זה כתבתי אני וזו דעתי בלבד.
רק מזכיר לכולנו ש"עובדה היא עניין של דעה"
ויום אחד יגלה זאת גם המדע

צריך כמובן להזכיר שגם השבוע, הפלא ופלא,
עדיין ישנם שבעה ימים שלמים!
כך גם ישאר אלא אם כן תחליט הממשלה אחרת.
היום כבר אי אפשר לדעת!!

לקישור כלשהו יש להשתמש בכתובת: khbbm1@gmail.com
For any contact use the address: khbbm1@gmail.com

לזכר רות גולן ז"ל

עמי בן צבי

הזיכרון הראשון שלי עם רות היה כשבאה להשכיב לשנת לילה את בן כיתתי בנה הבכור והשובב אורי גולן בבית ילדים בצריף בו גרנו ליד חדר האוכל הישן.

רות בחרה להיות מעורבת בחיי הכיתה והייתה לה השפעה בקבלת החלטות בין ההורים מורים ומטפלות בהתנהלות היום יומית שלנו בבית הילדים.

לא מדובר בעניין של מה בכך, היות ובאותה עת המטפלת והמורה קבעו את סדר יום בבית ילדים שערך 24 שעות כולל ארוחות, לינה, רחצה ועוד.

בימים הראשונים של הקיבוץ בתחילת שנות ה-50 תנאי המחיה של הילדים בבתי הילדים (גם של החברים) היו קשים עקב מחסור באוכל ובלבוש בעיקר בחורף, ורות פעלה לשיפור התנאים.

כבני המשק הראשונים כל אירוע חריג ושטותי של צעירים הפך לדרמה בקיבוץ, למשל בגיל 10 היינו מתגנבים בערב יום שלישי לראות סרט שג'ק נורטון ז"ל (Focus) היה מקרין על קיר צריף המזכירות ליד המכבסה, מתחבאים בתאים בהם נהגו לזרוק את הכביסה המלוכלכת... ופעם הגיע חבר לזרוק כביסה פתח תא וגיללה להפתעתו ילדים צוחקים צופים בסרט באמצע הלילה....

בגיל 15 הינו משאילים את הג'יפ של הפלחה לבקר חברים באילת השחר, ובגיל 16 מצטרפים למתנדבים בעישון ג'וינטים ושתייה אלכוהול...

הקיבוץ נרעש כל פעם מחדש, והתנהלו ישיבות של וועדות לקבוע נהלים מחמירים שימנעו התנהגות לא הולמת של הבנים... והיו שדרשו גם צעדים קשים ואפילו להתלונן במשטרה...

רות הייתה הקול השפוי שסנגר עלינו... היא ידעה להסתכל על האירועים בפרופורציה ולהציג את דעותיה באופן רהוט בלי מבטא אנגלי בצירוף חיוך סלחני ומלא אהבה, שגם החמוצים במזכירים, מורים ומטפלות לא עמדו בפני הקסם שלה..

רות אהבה אותנו הילדים השובבים (כך נהגה לקרוא לנו) וידעה לגונן עלינו בפני הממסד בקיבוץ.

בדיעבד רות צדקה, גם הילדים הבאים אחרינו "כיתת עשור" היו שובבים שביקרו בלילות באקונומיה של משה בן חיים ז"ל, ובמרכולית של רודה ז"ל, וכשהתבגרו, נהיו אנשים טובים כפי שרות חזתה.

במפגש האחרון שלי עם רות במדרכה ליד ביתה רות שאלה בשלומם של בני הכיתה (שמעת משהו מיוני ודני?) אותם ליוותה במחשבתה עם אותו חיוך מקסים שאני זוכר מהיום הראשון שנפגשנו.

אהבתי את רות ואת הקשר האמיתי והדוגרי.. תמיד ביקשה שאספר בכנות מה קרה... ולא חששתי....ידעתי שאכפת לה.

יהיה זכרה ברוך.

"נוסטלגיה זה לא מה שהיה פעם"

(דוד אלמן - לקשר: khbbm1@gmail.com)

מגדל התחמיץ בתחילת בנייתו

כדברי המשורר: "ראיתי מגדל רב יופי
והמגדל ראה אותי....."

פרורים מהאסלה

פרור 1 - אם פרה מתעטשת, יוצא לה חלב מהאף?

פרור 2 - המשטרה עוצרת אילם. האם יש לתת לו את זכות השתיקה?

פרור 3 - חדשות: "אם השביתה לא תסתיים, יש סיכוי שהיא תמשך..."

פרור 4 - החינוך המיני מושהה. המורים מבקשים תירגול

פרור 5 - איך נקרא בומרנג שלא פועל? - מקל

פרור 6 - לפוליטיקאי אצלנו יש שתי משרות: אחת בכנסת ואחת בכלא.

פרור 7 - למה יש לי תאריך תוקף בתעודת הלידה שלי?

פרור 8 - שר הכלכלה: "רוב היבוא של ישראל מגיע מחוץ לארץ"

פרור 9 - כדי להצליח בפוליטיקה, צריך להתעלות מעל לעקרונות.

פרור 10 - שלט רחוב מעניין...

בסיום הקריאה, לא לשכוח להוריד את המיים! - תודה

נו, אז למה "כל סוטה"?

על פניו, כוונת העיתון הייתה לגשר מחדש בין כל ה BBM's באשר הם.

אממה? את הכותבים (שיבורכו!!) אפשר למנות על יד אחת.

כולנו נולדנו ילדים. ה"ילד" נשאר לנצח בתוכנו אלא מה? ה"ילד" הזה עטוף בכיסוי די עבה שנקרא "מבוגר" וקשה לו לצאת. מה מפריע לו? הייתי אומר שבעיקר תסמונת ה"מה יגידו".

את זה הבנתי כנראה לפני 47 שנים כאשר ציירתי לתומי את הציור הבא.

אז תחילק!!! בואו ניתן ל"ילד" לצאת. בואו ניתן לו להתבטא!! לזה בדיוק נועד עיתון "כל סוטה"

ובהמשך ל "למה כל סוטה?"

עיתון "כל סוטה" מטבעו נועד בעיקר לכתיבה.
אבל "תמונה שווה 1000 מילים" מקומה בהחלט כאן
ולראייה, מובאת כאן דוגמית קטנה מציוריו של רודני ויטהאם.

ישנם גם קריקטורות נוסח דודו פלמה (ראו עמוד השער)
צילומים מתחביבים כפי שהביא מקס הירש
צילומים היסטוריים - יע'ני נוסטלגיה
ואפילו ציור הכי סתמי שיכול להיות (שלי במקרה זה)

